

ningen. Samtidig er EU i færd med at tilrettelægge forløbet af revurderingsperioden for de aktivstoffer, der allerede er på markedet i EU og herunder prioritere, i hvilken rækkefølge stofferne skal vurderes. Resultaterne af disse initiativer og af den almindelige vidensopbygning i forbindelse med gennemførelsen af biociddirektivet kan føre til, at det i Danmark vil blive vurderet for hensigtsmæssigt eller nødvendigt indkalde visse biocidmidler eller grupper af midler til godkendelse på et tidligere tidspunkt. Derfor foreslås det at give ministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om, at enkelte midler eller grupper af midler skal godkendes som forudsætning for fortsat markedsføring og anvendelse. Der kan ikke i dag siges noget præcist om, hvorvidt bemyndigelsen vil blive udnyttet inden for en kortere årrække.

EF-revurderingen, der gennemføres for alle eksisterende aktivstoffer og eksisterende biocidmidler, der er på markedet i en EU-stat den 13. maj 2000, vil i løbet af nogle år i et vist omfang medføre en begrænsning af markedsføringen af disse biocidmidler. Ifølge et udkast til Kommissionens forordning om første fase af revurderingsprogrammet for biocidaktivstoffer, som vil blive udstedt med henvisning til biociddirektivets artikel 16, stk. 2, skal producenter og importører, der vil beholde retten til at markedsføre et aktivstof eller et biocidmiddel, dels meddele Kommissionen, at aktivstoffet er eksisterende, dels indsende en aktpakke inden en bestemt frist, formentlig 18 måneder fra årsskiftet 1999/2000. Foreligger disse data ikke, vil medlemsstaterne formentlig få en pligt til at sikre, at aktivstoffet eller midler med aktivstoffet ikke markedsføres eller anvendes, igen inden for en bestemt frist. Det må forventes, at der generelt inden for tre til fem år vil komme en udfasning af de midler, hvis aktivstoffer ikke er forsvaret på denne måde af producenter eller importører.

Træbeskyttelsesmidler og rottemidlerne forventes at blive prioriteret til en tidlig behandling i EF-revurderingen.

For så vidt angår antibegroningsmidler har Miljø- og energiministeren i 1999 udstedt en bekendtgørelse om begrænsning af import, salg og anvendelse af biocidholdig bundmaling (bekendtgørelse nr. 761 af 25. september 1999).

3. Definitioner

I forslaget til nyt kapitel 7 vil betegnelsen »bekæmpelsesmidler«, jf. forslaget til lovens § 33, dække alle de stoffer og produkter, der skal godkendes efter kapitel 7.

»Bekæmpelsesmidler« opdeles begrebsmæssigt i »plantebeskyttelsesmidler« (som omfattes af plantebeskyttelsesmiddeldirektivet) og restgruppen »biocidmidler« (som omfattes af biociddirektivet i det omfang, de ikke omfattes af andre direktiver, jf. nedenfor).

Definitionen af »plantebeskyttelsesmidler« er videreført fra den gældende lov.

Biocidmidler er defineret i direktivets artikel 2, og definitionen er overført til forslagens bilag 1 til loven. Biocidmidler er defineret som »aktive stoffer og præparater, som indeholder et eller flere aktive stoffer, i den form, hvori de overdrages til brugeren, og som er bestemt til at kunne ødelægge, uskadeliggøre, hindre virkningen af eller på anden vis bekæmpe virkningen af skadegørere kemisk eller biologisk«. Direktivet indeholder i bilag V en udtømmende liste over de 23 produkttyper, der er tale om. Hovedoverskrifterne for produkttyperne er indsat i forslagens bilag 1 til loven. Biociddirektivet er subsidiært til anden EF-lovgivning om andre specielle produkttyper, således at der kun skal ske en behandling af de produkter, som ikke er omfattet af anden EF-regulering. Denne anden regulering er udtømmende opregnet i afsnit 4 i forslaget til nyt bilag 1 til loven.

Forslagens bilag 1 til loven definerer desuden »basisstoffer«, der kan anvendes som biocidmidler uden godkendelse. Et basisstof defineres i biociddirektivet som : »Et stof, der er optaget på (direktivets) bilag I B, og hvis væsentligste anvendelse ikke er som pesticid, men som i begrænset omfang, og uden direkte at markedsføres til denne anvendelse anvendes som biocid enten direkte eller i et produkt bestående af stoffet og et ublandet fortyndingsmiddel, som ikke i sig selv er et stof, der giver anledning til bekymring«. Som eksempler nævnes kulilte, kvælstof, eddikesyre m.v. Basisstoffet kan først markedsføres som biocid, altså med angivelse af, at det har biocidvirkning, når det er vurderet og optaget på bilag I B.

Aktive stoffer defineres i biociddirektivet som: »Stoffer eller mikroorganismer, herunder vira og svampe, med generel eller specifik virkning på eller imod skadegørere«. For så vidt angår aktive stoffer til brug i plantebeskyttelsesmidler, anvendes i lovforslaget plantebeskyttelsesmiddeldirektivets definition, således som det er tilfældet i den gældende lov. Denne definition tilføjer, at et aktivstof til brug i plantebeskyttelsesmidler har »generel eller specifik virkning mod skadegørere eller på planter, plantedele eller planteprodukter«, men er ellers sammenfaldende med biociddirektivets definition.